

[Erik A. Jensen.]

arbejdsmarked. Dette er endnu ikke sket, og det er vel tvivlsomt, om det overhovedet sker.

Når nu den højtærede minister må erkende, at han ikke har været i stand til at afvise rigtigheden af de af tjenestemandorganisationerne fremførte synspunkter, men kun under henvisning til den økonomiske situation må udelukke, at der for tiden kan ske en speciel lønregulering for tjenestemændenes vedkommende, finder jeg, at min opfordring til at optage nye forhandlinger er på sin plads. Jeg vil derfor endnu en gang opfordre til at finde udveje for at imødekomme tjenestemændene og derved stabilisere forholdet mellem staten som arbejdsgiver og tjenestemændene. En sådan gerning vil være en ren retfærdighedshandling over for en trofast og pålidelig medarbejderstab. Jeg vil derfor gerne vide, om den højtærede minister kunne tænke sig at indkalde til nye forhandlinger og da hvornår.

Hvad forslaget til lov om beregning af et reguleringspristal angår, fremgår det af betænkningen, at mit parti ikke kan medvirke til forslagets gennemførelse, og at vi agter nærmere at motivere vor stilling. Ved første behandling fremførte jeg, at alene den omstændighed, at lovforslaget var et barn af omsforliget i sommer, måtte indebære, at der ikke var forhandlet med de respektive organisationer, som omfattes af denne lovs virkninger. Jeg henviser til, at man fjerner det værn, lønmodtagerne har, dersom man udtager skatter af alle slags af pristallet, og at der måtte blive frit slag for at forholde lønmodtagerne deres andel af dækningen for skete prisstigninger, dersom man over omsen forhøjer varepriserne. Disse synspunkter, som for mig var principielle, er jeg yderligere blevet styrket i efter at have modtaget henvendelser fra Folke- og Invalideforeningernes Kontaktudvalg og Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, som er tilstillet udvalget efter første behandling.

Disse 2 organisationer slår på nøjagtig det samme, som jeg anførte ved første behandling. I henvendelsen fra Folke- og Invalidepensionistforeningerne hedder det bl. a., at man er betænkelig ved en regulering efter et pristal uden skatter og afgif-

ter, navnlig i en tid, hvor man tydeligt bestræber sig på at omlægge skatterne fra direkte til indirekte skatter. Fra Fællesrådets side slår man på en kongresudtalelse fra 1962, hvor man omtaler et særlig sagkyndigt udvalgs betænkning om samme problem. Betænkningen siger bl. a., at et flertal i dette udvalg er enig om at lade de personlige skatter udgå af pristallet, men at de indirekte skatter fortsat skal medregnes i pristallet. Man kræver sluttelig, at en ændring af pristalsreguleringen ikke må forringe medlemmernes vilkår.

Dette sidste om forringelse af vilkårene er netop det samme, som jeg selv ved første behandling udtrykte ængstelse for, hvilket også medførte, at den højtærede økonomiminister her fra denne talerstol i sin replik til mig gav udtryk for, at jeg stadig talte om forringelser og forringelser. Jeg udtalte videre ved første behandling, at der måtte skabes sikkerhed for, at ikke omsen, dersom dette lovforslag blev vedtaget, fik en omdrejning opad. Denne sikkerhed har man ikke stillet. Vort ønske om fortsat beregning af det gamle pristal, for at man derigennem kunne konstatere forringelserne, er heller ikke blevet imødekommet.

Alene af de anførte grunde, men også af den omstændighed, at indførelsen af omsen ikke tilstræbte at give lønmodtagerne mere i lønningsposen, men netop det modsatte, at begrænse disses købeevne, gør, at mit parti ikke kan medvirke ved lovforslagets ophøjelse til lov.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen gjorde i formiddags en bemærkning om, at mangfoldige lønmodtagere var langt mere interesseret i en reel købeevne og i stedet undgå den idelige regulering efter et pristal. Jeg er helt enig med det ærede medlem, men det må dog forudsætte, at der findes et virkeligt prisstop og en garanti mod øgede byrder for lønmodtagerne. Så længe man ikke er i stand til at indføre et virkeligt pris- og avancementstop, må lønmodtagerne skærmes gennem et særligt pristal, der giver fuld dækning for skete prisstigninger. Dersom denne sikkerhed lå i forslaget, var det noget andet, men i det foreliggende forslag til lov om et reguleringspristal mener jeg slet ikke at det er tilfældet, tværtimod.